

מ"ת 54148/08/16 - מדינת ישראל נגד מחמוד קבהא

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 54148-08-16 מדינת ישראל נ' קבהא(עציר)
תיק חיצוני: 368833/2016

בפני כבוד השופטת אתי כרייף
המבקשת מדינת ישראל
נ ג ד מחמוד קבהא (עציר)
המשיב נוכחים:
ב"כ המבקשת, עו"ד אנה גורלניק
ב"כ המשיב, עו"ד רועי לנג, בשם עו"ד רעד מוחמד
המשיב, באמצעות שב"ס

החלטה

- הבקשה היא להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, לפי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**").
 - כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו שני פרטי אישום:
פרט האישום הראשון - עניינו נוכחותו של המשיב ביום 23.8.16 סמוך לשעה 17:07 ברחוב וייצמן ברעננה, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן "**החוק**").
פרט האישום השני - עניינו אף הוא נוכחות המשיב בתאריך 19.8.16 סמוך לשעה 10:32 במתחם הדולפינריום בתל אביב, בניגוד לחוק.
 - בדיון מיום 24.8.16 **טען ב"כ המשיב** כי אין בנמצא ראיות לכאורה להוכחת האשמה וכי הקושי הראייתי העולה מחומר החקירה מחייב את שחרורו של המשיב ללא כל תנאי.
לטענת ב"כ המשיב, בחזקת המשיב אישור כניסה ושהיה בשטח צבאי סגור - מרחב התפר, אשר מאפשר לו מפורשות לינה בישראל (להלן: "**האישור**"), אישור אשר לא נטען לגביו כי הוא מזויף והוא הוצג לאלתר בפני גורמי אכיפת החוק.
בתגובה לטענת ב"כ המאשימה בדבר הכוונה שבאמירה זו (ללון בישראל) הציג ב"כ המשיב אישור זהה אף הוא מתיר כניסה ושהיה במרחב התפר, השייך לאבי המשיב, אך שם, בניגוד לאמור בהיתר שבידי המשיב לא הותרה הלינה בישראל.
לשיטתו - יש בחוסר הבהירות בלשון ההמעטה ביחס לגבולות האישור כדי לפעול לטובת המשיב.
- ב"כ המבקשת** לא הכחיש את קיומו של האישור והיותו אותנטי לרבות היתר הלינה בישראל, אך לדבריו הכוונה באישור זה היא לינה במרחב התפר וכן כי קיומו של התע"צ המציין באופן ברור כי ההיתר הוא למרחב התפר

בלבד, מחזק טענה זו ועונה על דרישת הרכיב הראייתי הנדרש לצורך הליך זה .

דין ומסקנה -

החלטה על מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המתנהלים נגדו תלויה , כידוע , בקיומם של מספר תנאים מצטברים:

ראשית - יש לבחון קיומם של ראיות לכאורה להוכחת האשמה הנטענת בכתב האישום.

שנית - יש לבחון האם בנסיבות העניין קמה עילת מעצר .

שלישית - בהינתן תשובה חיובית לשתי השאלות הללו , שומה על בית המשפט , לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה שפגיעתה בחירות הנאשם היא פחותה.

בענייננו - נוכח המחלוקת בשאלת לקיומן של ראיות לכאורה , אדרש תחילה לסוגיה זו :

בית-המשפט הבוחן את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבושה של עילת מעצר אינו נדרש, אלא לבחון האם די בראיות אשר הובאו בפניו, באם תוכחנה במהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמת המשיב מעבר לכל ספק סביר (ראה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל).

"כידוע , בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויצגה כמשוללת יסוד" (בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל , בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל , בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל).

מהכלל אל הפרט -

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה וכן במסמכים אליהם הופניתי ומבלי להתעלם מהרף הראייתי הנדרש בשלב זה של ההליך , הגעתי לכלל מסקנה שאין בידי המאשימה די ראיות לכאורה לביסוס מעצרו של המשיב עד תום ההליכים בשלב הזה , כנדרש לפי סעיף 21 לחוק המעצרים.

אפרט:

העבירות, שבגינן הוגש כנגד המשיב כתב אישום, הן עבירות שהיה בישראל שלא כדין , עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

המשיב שבפני אחז מסמך מאושר , שאינו שנוי במחלוקת ולפיו במקביל להיתר הכניסה והשהיה במרחב התפר נהמפרט את היות המשיב "תושב קבע במרחב התפר" הותר לו גם ללון בישראל מבלי לסייג את המגבלה (מסמך י"ח בתיק החקירה).

ב"כ המשיב הציג בפני אישור אחר , של אבי המשיב , אשר לא כולל היתר זה , כך שבניגוד לטענת ב"כ המאשימה אינני סבורה כי "הכוונה" בהיתר המפורש הינה ללינה במרחב התפר , בהינתן כוונה שכזו, אין שום צורך להרחיב את המגבלה בדיוק כפי שהיא לא קיימת בהיתר של אביו.

נתתי דעתי גם לצילום התע"צ בתיק החקירה, יוער כי ב"כ המשיב לא חלק עליו הגם שמדובר במסמך שנראה כצילום שאינו מסומן ואינו חתום במקור.

גם אם אצא מתוך הנחה כי מדובר בשני מסמכים פורמאליים. הרי שהם סותרים לכאורה האחד את משנהו. האחד - מספק למשיב היתר כניסה ושהיה במרחב התפר לרבות לינה בישראל והשני כניסה ושהיה במרחב התפר. אמנם יש שבשל חולשה בראיות או גרסאות סותרות תפחת עצימות העילה או אז לא תהיה הצדקה למעצר מאחורי סורג ובריח, ואולם במקרה הנוכחי הספק הקיים נוכח היתר מפורש שאינו שנוי במחלוקת ובו נכתב "כולל לינה בישראל" פועל לטובת המשיב ומבטל, בהצטרף לנתונים נוספים העולים מחומר החקירה ויפורטו להלן, את הבסיס לקיומן של ראיות לכאורה.

ניתן לומר כי אין בחומר החקירה ולו לכאורה, כדי להצביע על סיכוי סביר להרשעת המשיב בבוא העת, שכן תתקשה המאשימה נוכח העדר מודעות המשיב לאיסור החל עליו והמסמכים שברשותו להוכיח ברמה הנדרשת בהליך הפלילי כי נאסרה עליו הכניסה.

הגם שמדובר בדיון במעצר, ראוי כי בית המשפט יבחן לא רק את הראיות המפלילות במובן הלכאורי אלא גם את הספקות אשר בהיותם ברף הגבוה בענייננו כבר בשלב הבחינה הלכאורית, לא ניתן לנתק לגמרי את הממצאים מפוטנציאל ההליך העיקרי.

- לכך אוסיף כי מדובר במשיב צעיר, יליד 1996 ללא הרשעות קודמות וללא כניסות קודמות. כתב האישום הוגש כנגדו, ככל הנראה, רק בשל העובדה שמדובר בשתי כניסות לישראל שלא כדין, לכאורה.
- המשיב נחקר פעם אחת בלבד בגין שתי הכניסות בתאריך 23.8.16 בשעה 20:37. לשאלת החוקר האם בידו של המשיב אישור כניסה השיב בש. 33 "לא אמרו לי לא להיכנס לישראל. אמרו לי בסאלם שעשיתי את האישור הזה אמרו לי שאני יכול להיכנס לישראל". בש. 86 משיב הוא לעניין העברתו למחסום ביום 19.8 "חשבתי שאסור לבוא לערבי לטיילת בתל אביב ברחובות אב לא הבנתי את זה אסור לי לבוא למטרה אחרת עם האישור הזה" ובש. 91 "לא יודע מה זה אומר. אני הבנתי שמותר לי להיכנס לישראל" בש. 105 "אני יודע שצריך אישור והאישור הזה חשבתי שזה מספיק כדי להיכנס לישראל" בש. 112: "זו האמת. האישור הזה חדש ולא ידעתי בדיוק איך להשתמש".
- בן דודו של המשיב, אמל קבהה, אזרח ישראלי, נחקר אף הוא בעניין זה בחשד להסעת את המשיב. אין אינדיקציה לאופי ואופן ההליך בו הואשם בן הדוד אם בכלל, די אם אביא את דבריו בש. 6 לחקירתו מיום 22.8.16 בש. 6: "אני יודע שזה חוק לא רק לקו התפר כי רשום שמה למטה לינה בישראל". וגם בש. 24: "אם הייתי יודע שזה ככה אני לא הייתי מביא אותו. אני הולך לעבודה מתפרנס מה אני צריך את הבלגן הזה" ובש. 39: "אני יודע שזה אישור חוקי".
- ניכר כי גם במועד עיכובם של השניים, הפנו הם לאלתר את השוטרים אשר ערכו את דוחות הפעולה (מסומנים א', ב') לאישור המפורש אשר בידי המשיב.
- יש להעיר כי לו הובאה בפני ראייה כי בתאריך 19.8.16 עת נתפס המשיב לראשונה, הובהר לו דבר האיסור והודע הדבר גם למנהלת התיאום והקישור לצורך הגדרת משמעות היתר לינה בישראל או לו הובאה בפני עדות או מסמך שיהא בו כדי לפרש משמעות הרחבה זו, יתכן והייתי משנה את דעתי אך להיפך הוא הנכון - מדו"ח הפעולה נשוא עיכובו של המשיב ביום 19.8.16 מצוין השוטר רס"ל אגיאן אדיר כי המשיב הפנה אותו לאישור

שבידו הכולל לינה בישראל ולאחר בירור טלפוני מבלי ליידע את המשיב או את מנהלת התיאום הועבר המשיב למחסום ותו לא .

לסיכום דברי , נוכח העמימות המובאת באישור הלינה המפורש שהיה בידי המשיב ללון בישראל (הגם שלא נתפס הוא בשעת לילה/לינה) נוכח הודעות המשיב ובן דודו שיש בהן כדי להעיד על מודעותם להיתר כניסה ולא לאיסור , נוכח דוחות הפעולה בשני המועדים השונים בהם עוכב המשיב וטען לאלתר כי בידו אישור מבלי שהדבר תוקן או טופל , נוכח האישורים שהוצגו בפני לרבות אישור אבי המשיב שלא מאפשר "לינה בישראל" כאשר ידוע כי ישנם היתרים נוספים בהם נרשם מפורשות שאינם מהווים היתרי כניסה לישראל , כאשר נתתי דעתי גם להעדר עברו הפלילי וכן להעדר כניסות קודמות שיכול והיה בהן כדי להעיד על היכרותו עם איסור הכניסה - נראה שלא ניתן לקבוע כי בידי המאשימה די ראיות לכאורה, אף לצורך השלב שבפני, לכך שהמשיב ידע שההיתר שבידו כולל גם איסור כניסה לשטח ישראל חרף האמירה המפורשת שבו ולא מדובר גם במי שנמנע או הודרך לברר את מהות ההיתר לאחר שעוכב ושוחרר ימים ספורים לפני מעצרו מבלי שנעשתה כל פניה למנהלת התיאום והקישור להבהיר את האמור.

כפועל יוצא וכעולה מהוראות סעיף 21 (ב) לחוק המעצרים , הרי משאין בפני די ראיות לכאורה, ממילא אין מקום להורות על מעצר או על חלופת מעצר והמשיב משוחרר לכן לאלתר וללא כל תנאי, למעט חיובו לחתום על התחייבות עצמית בסכום של 3000 ₪, וכן ערבות של צד ג' על סך של 3000 ₪, אשר תיחתם על ידי מר שאדי קבהא, ת"ז 317851137, זאת על מנת להבטיח את התייצבותו להמשך ההליכים במשפטו, והכל בהתאם לסעיף 44 לחוק המעצרים.

כל עוד לא ימציא את הבטוחות האלה, ייעצר עד תום ההליכים ויובא לבדק ערבויות מחר, 26.8.16, שעה .

ניתנה היום, כ"א אב תשע"ו, 25 אוגוסט 2016, בנוכחות
הצדדים.